

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 3414

Dosar nr.

/2004

Şedința publică din 1 iunie 2005

Completul compus din:
A V - Președinte
L D S - Judecător
R C - Judecător

Magistrat asistent : V C
Procuror : L C

La 9 mai 2005 s-au luat în examinare recursurile declarate de Parchetul Național Anticorupție - Serviciul Teritorial Bacău și inculpații G , T și S împotriva deciziei penale nr.287 din 22 septembrie 2004 a Curții de Apel Bacău.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 9 mai 2005 iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 24 mai 2005, apoi la 1 iunie 2005.

C U R T E A

Asupra recursurilor de față;

În baza lucrărilor de la dosar, constată următoarele :

Prin sentința penală nr.64 din 28 aprilie 2004, pronunțată de Tribunalul Neamț în dosarul nr.237/2004, s-au dispus următoarele:

În temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului G

(

, cu domiciliul în

) pentru săvârșirea infracțiunilor de: luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și primire de foloase necuvenite prevăzută de art.256 alin.1 Cod penal, cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

L-a condamnat pe inculpatul G , la pedepsele de:

-1 an, o lună și 14 zile închisoare, pentru săvârșirca infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art.248 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

-8 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art.289 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

-6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art.291 teza I Cod penal.

În temeiul art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal, a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 1 an, o lună și 14 zile închisoare și s-a constatat executată, în întregime, pedeapsa aplicată inculpatului.

În temeiul art.350 alin.3 Cod procedură penală, s-a dispus punerea de îndată în libertate, a inculpatului de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr.4 din 15 martie 2003 emis de Parchetul Național Anticorupție – Serviciul Anticorupție Galați, dacă nu este arestat în altă cauză.

S-a respins, ca rămasă fără obiect, cererea formulată de inculpat de liberare provizorie sub control judiciar.

L-a condamnat pe inculpatul T
[

) la pedepsele de:

-9 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută de art.26, raportat la art.248 Cod penal;

-4 luni închisoarc, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrисuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 Cod penal.

În temeiul art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 9 ani închisoare.

În temeiul art.81 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe o durată de 2 ani și 9 luni, conform art.82 Cod penal.

În temeiul art.359 Cod procedură penală, s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.83 Cod penal.

A condamnat-o pe inculpata S (

) la pedepsele de:

-1 an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzute de art.248 Cod penal;

-6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art.289 alin.1 Cod penal;

-3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art.291 teza I Cod penal;

-6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals material în înscrисuri oficiale, prevăzută de art.288 alin.2 Cod penal.

În temeiul art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal, s-a aplicat inculpatei pedeapsa cea mai grea, de 1 an închisoare.

În temeiul art.81 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei, pe o durată de 3 ani, conform art.82 Cod penal.

În temeiul art.359 Cod procedură penală, s-a atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art.83 Cod penal.

S-a luat act că partea vătămată Administrația Piețelor Focșani nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În temeiul art.348 Cod procedură penală, s-au anulat înscrisurile falsificate, respectiv factura fiscală seria VNACA nr.9571233, ordinul de plată nr.718, contractul pentru execuția

lucrărilor de construcții încheiat de S.C. P. S.A. Focșani și Administrația Piețelor Focșani, procesul-verbal de custodie și nota de fundamentare.

S-a ridicat sechestrul asigurator aplicat asupra autoturismului marca DAEWOO tip Espero 1,5 DOHC, an de fabricație 1996, cu nr. de înmatriculare , proprietatea inculpatului G , prin Ordonanța nr.6/P/2003 din 5 mai 2003 a Parchetului Național Anticorupție – Serviciul Anticorupție Galați și procesul-verbal încheiat la data de 6 mai 2003.

S-a constatat că inculpații au fost asistați de apărători aleși.

În temeiul art.191 alin.1 și 2 Cod procedură penală, a obligat inculpatul G să plătească statului suma de 7 milioane lei și inculpații T și S câte 4 milioane lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut următoarea situație de fapt:

Administrația Piețelor Focșani este constituită ca serviciu public, cu personalitate juridică, subordonată Consiliului Local al municipiului Focșani și gestionează în baza regulamentului de organizare și funcționare aprobat prin Hotărârea Consiliului Local nr.146/1997, bunuri aparținând domeniului public.

În perioada 1 martie 2002 – martie 2003, conducerea executivă a Administrației Piețelor Focșani a fost asigurată de G în calitate de director și S , în calitate de contabil șef, funcționari publici potrivit Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României nr.600 din 8 decembrie 1999.

În luna decembrie 2002, Consiliul Județean Vrancea, a solicitat inculpatului G , să contribuie la o acțiune de sponsorizare a Clubului de fotbal „U Focșani, punându-i la dispoziție formulare tip ce trebuiau completate de agenții economici care își manifestau disponibilitatea de a sponsoriza.

În ziua de 15 decembrie 2002, inculpatul G a convocat toți administratorii de piețe și le-a cerut verbal, să încheie astfel de contracte cu utilizatorii de spații comerciale, cu precizarea că suma minimă să fie 500.000 lei.

O astfel de sarcină a primit și administratorul Pieței Bazar-Obor Focșani, căruia i s-a predat un număr de 50 de formulare (în două exemplare) contracte de sponsorizare.

Acțiunea a fost primită cu reticență de agenții economici, care în cea mai mare parte au refuzat să încheie astfel de contracte, situație ce a fost adusă la cunoștință inculpatului G

Știind faptul că unii agenți economici au debite la Administrația Piețelor, inculpatul G a acceptat ideea administratorului B , de a se încasa bani de la aceștia, urmând ca, în limita sumelor date cu titlu de sponsorizare, să fie exonerăți de la plata debitelor (chiriei), ceea ce s-a și realizat în fapt. Astfel, opt agenți economici au contribuit cu sume cuprinse între 800.000 lei și 3.000.000 lei, în total cu 12.628.000 după cum urmează: - A.F. B – reprezentată de B – 800.000 lei, S.C. A S.R.L. Focșani, reprezentată de D – 3.000.000 lei, S.C. D S.R.L. Focșani, reprezentată de I – 1.500.000 lei; P.F. M , reprezentată de M – 3.000.000 lei, S.C. D S.R.L. Focșani, reprezentată de G – 528.000 lei, P.F. P , reprezentată de P – 1.200.000 lei, S.C. I S.R.L. Focșani, reprezentată de P – 900.000 lei și S.C. G S.R.L. Focșani, reprezentată de C – 500.000 lei.

Operațiunile au fost consemnate în fișă analitică a fiecărui agent economic, de martorul B , astfel că Administrației Piețelor Focșani i s-a cauzat un prejudiciu în sumă de 12.628.000 lei (fila 223 din vol.I dosar urmărire penală).

În luna decembrie 2002, inculpatul G , sub pretextul că acționează în aplicarea prevederilor H.G. nr.1103/2002, privind unele măsuri de comercializare a produselor alimentare și nealimentare, care presupune și o activitate de sectorizare a spațiilor comerciale din Piața „Moldova” Focșani și cu motivația că acționează în interesul comercianților care vând produse industriale, a avut inițiativa de a executa investiții în Piața „Moldova”, respectiv magazin economat și raion cosmetice.

În acest scop, inculpatul G le-a cerut în mod abuziv, agenților economici care comercializau produse industriale (detergenți, cosmetice) să contribuie cu sume de

bani, care urmău să fie amortizate din contravaloarea taxei de utilizare a spațiului comercial. Astfel, la data de 18 decembrie 2002, inculpatul a colectat de la 7 societăți comerciale – A.F. B , reprezentată de B , S.C. F S.R.L. Focșani, reprezentată de T , P.F. M , reprezentată de M ; S.C. E S.R.L. Focșani, reprezentată de T , S.C. T S.R.L. Odobești, reprezentată de P , S.C. F S.R.L. Focșani, reprezentată de H și S.C. G S.R.L. Focșani reprezentată de T – suma totală de 60.000.000 lei, sumă neînregistrată în evidențele contabile ale unității, încheind în acest sens doar un proces-verbal (dosar urmărire penală vol.I filele 34-36, 145-159 și 307).

Inculpatul G a contactat telefonic pe administratorul S.C. P. S.A. Focșani, inculpatul T și, verbal, i-a solicitat executarea celor două investiții, predându-i acestuia suma de 60 milioane lei, sub condiția de a o restitui în momentul achitării integrale a facturii (dosar urmărire penală vol.I fila 308).

La data de 18 decembrie 2002, S.C. P. S.A. Focșani emite factura fiscală nr.9571233 – avans lucrare închidere raion cosmetice fără a se face trimitere la un contract, pentru a se obține plata unui avans de 100.000.000 lei (dosar urmărire penale vol.I fila 391).

Pentru justificarea avansului, la factură s-au anexat un număr de 6 facturi fiscale (nr.3377208 din 12 decembrie 2002, nr.3377292 din 13 decembrie 2002, nr.6922030 din 16 decembrie 2002, nr.9472308 din 17 decembrie 2002, nr.9472318 din 18 decembrie 2002 și nr.4122719 din 18 decembrie 2002) procurări materiale, întocmite în perioada 12-18 decembrie 2002, fără să se facă trimitere la factura emisă și care nu coincid cu data încheierii, în mod verbal, a convenției de realizare a investițiilor.

La data de 23 decembrie 2002, inculpatul G a solicitat contabilei-șefe a unității, inculpata S să emită un ordin de plată, beneficiar S.C. P.

S.A. Focșani pentru suma de 100 milioane lei, însă a fost refuzat, cu motivarea că nu există temeuri legale pentru angajarea de cheltuieli, investițiile nu sunt nominalizate ca lucrări de investiții, nu există documentație tehnico-economică, aprobată de ordonatorul principal de credite, nu există contract, situații de lucrări efectiv executate, recepționate de beneficiar și

prezentate la decontare, pentru justificarea avansului către constructor, în conformitate cu prevederile legale și în limita prevederilor bugetare.

Inculpatul a insistat, determinând pe contabila șefă – inculpata S , ca, la data de 24 decembrie 2002 să emită ordinul de plată nr.718 către Trezoreria Focșani, pentru suma de 100 milioane lei, ce urma să fie plătită S.C. P S.A. Focșani.

Pentru a nu fi refuzat la plată, ordinul emis i s-a anexat Nota de fundamentare, în care s-a menționat ca investiție „boxe carne particulari” (care era nominalizată în lista de investiții). În prealabil, contabila șefă, inculpata S , a modificat factura fiscală emisă de S.C. P S.A. Focșani, înlocuind mențiunea „raion cosmetice” cu mențiunea „boxe carne” (dosar urmărire penală, vol.I, filele 388-391).

În luna ianuarie 2003, Camera de conturi Vrancea – Direcția de Control Financiar ulterior a efectuat controlul contului de execuție și a bilanțului contabil pe anul 2002 la Administrația Piețelor Focșani, împrejurare care l-a determinat pe inculpatul G .

T , să-l contacteze pe inculpatul si să încheie contractul pe execuția investițiilor – împrejmuire raion cosmetice și chioșc magazin economic, contract neînregistrat la niciuna dintre unitățile contractante și un proces-verbal de custodie, prin care Administrația Piețelor Focșani a lăsat în custodia S.C. P S.A. Focșani materiale ce urmău să fie folosite pentru execuția investițiilor, în valoare de 107.395.953 lei.

La data de 17 martie 2003, inculpatul T a restituit Administrației Piețelor Focșani suma de 60.000.000 lei, primită de la inculpatul G , în luna decembrie 2002.

Inculpatul G audiat de instanță a recunoscut că a primit, pe bază de proces-verbal, suma de 60.000.000 lei, de la 7 agenți economici, pentru a realiza investiția din Piața „Moldova”, sumă ce a predat-o inculpatului T , tot pe bază de proces-verbal, urmând a fi restituită după terminarea lucrărilor și să reprezinte contravaloarea chiriei spațiului ce urmău să-l închirieze.

Totodată, a arătat că a acceptat ca lucrarea să fie executată de către firma administrată de inculpatul T , întrucât acesta a mai executat lucrări la Primăria Focșani și nu a

întocmit toate formele prevăzute de lege deoarece lucrarea s-a efectuat în grabă.

A mai susținut inculpatul că plata sumei de 100 milioane lei, reprezentând avans la lucrare către S.C. P S.A. s-a făcut în condiții legale, întrucât lucrarea a fost efectiv executată și că nu cunoaște nimic în legătură cu suma de 12.628.000 lei cu care a fost sponsorizat Clubul sportiv „U.”.

S-a mai reținut că inculpații S și T au recunoscut și regretat faptele pentru care au fost trimiși în judecată.

Împotriva acestei hotărâri, a declarat apel Parchetul Național Anticorupție - Serviciul Teritorial Bacău și cei trei inculpați G , T și S

Parchetul a criticat hotărârea atacată pentru nelegalitate și netemeinicie, vizând două aspecte, și anume:

-greșita achitare a inculpatului G în conformitate cu dispozițiile art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, precum și pentru săvârșirea infracțiunii de primire de foloase necuvenite prevăzută de art.256 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, întrucât faptele nu există;

-achitarea inculpaților:

-G , pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz contra intereselor publice prevăzute de art.248 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și de fals în înscrисuri sub semnătură privată prevăzută de art.291 teza 1 Cod penal, a unor pedepse rezultante de 1 an 1 lună și 14 zile închisoare, constatată executată ca urmare a deducerii perioadei arestării preventive;

-T , pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate de abuz în serviciu, prevăzute de art.26 Cod penal raportat la art.248 Cod penal și de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 Cod penal, a unei pedepse rezultante de 9 luni închisoare, a cărui mod de individualizare a executării a fost stabilit conform art.81 Cod penal, pentru un termen de încercare de 2 ani și 9 luni;

-S , pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice prevăzute de art.248 Cod penal, fals intelectual prevăzută de art.289 alin.1 Cod penal și de

uz de fals, prevăzută de art.291 teza 1 Cod penal, pedeapsa rezultantă de 1 an închisoare, a cărui mod de executare a fost de asemenea individualizat potrivit dispozițiilor art.81 Cod penal, pentru un termen de încercare de 3 ani,

-de sancțiuni penale deosebit de ușoare, atât sub aspectul quantumului orientat spre minimul special prevăzut de normele incriminării incidente în cauză, cât și sub cel al modalității de executare în cazul celor doi inculpați trimiși în judecată în stare de libertate, având în vedere pericolul social concret al infracțiunilor comise, precum și contextul faptic în care s-a desfășurat activitatea infracțională care a vizat și contribuția tuturor inculpaților în vederea realizării scopului infracțional, constând în prejudicierea Administrației Piețelor Focșani.

Referitor la primul motiv de apel, Parchetul Național Anticorupție, a susținut că soluția instanței de judecată nu este fundamentată juridic și faptic în raport de probatoriu existent la dosarul cauzei, ce trebuia analizat în întregul său ansamblu, aspect ce a condus la stabilirea unei false situații de fapt, față de care s-a considerat că există o stare de echivoc, de incertitudine, sub aspectul comiterii infracțiunilor de luare de mită și primire de foloase necuvenite.

Astfel, s-a arătat că în cursul urmăririi penale, probatoriu s-a intemciat pe declarații de martori și înscrисuri, iar prin rechizitoriu s-au stabilit premisele în care inculpatul G

, a acționat în raport de cele două infracțiuni de corupție propriu-zisă reținute în sarcina sa (infracțiuni săvârșite în formă continuată), premise care nu au fost infirmate pe parcursul cercetării judecătorești și care constituie în plan subiectiv tocmai motivația sumelor de bani sub cele două modalități infracționale, prevăzute de art.254 Cod penal, precum și cea prevăzută de art.256 Cod penal.

Astfel, s-a susținut că, în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de luare de mită de către inculpat, în formă continuată, prin primirea din luna iunie 2002 a sumei de 1000 dolari SUA de la un număr de opt comercianți, pentru obținerea de către aceștia de noi contracte pe vechile amplasamente comerciale, există probe certe, respectiv depozitările celor opt martori (ce au strâns suma respectivă) atât în cursul urmăririi penale, cât și instanță, care atestă faptul că au dat diferite sume de bani numitei C care personal i-a remis plicul inculpatului, în biroul acestuia, sus-numita fiind însoțită de martorul T , până la ușa biroului.

S-a precizat că, urmare acestui gest, a doua zi după remiterea sumei de 1.000 dolari SUA, inculpatului G.

, afişul din Piaţa „Moldova” privind noua organizare a spaţiilor a fost înlocuit cu unul ce păstra vechea reorganizare, iar cei vizăti (respectiv cei 8 agenţi economici ce aveau spaţii amplasate în rândul opt de tarabe) au rămas pe acelaşi amplasament, aspect confirmat de depozitările martorilor susmenţi.

Şi în ceea ce priveşte infracţiunea de primire de foloase necuvenite de către acelaşi inculpat, Parchetul Naţional Anticorupcie a arătat că este probată prin depozitările martorilor implicați în cauză.

În concluzie, reprezentantul Parchetului Naţional Anticorupcie a solicitat admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate iar pe fond, condamnarea inculpatului Găitanaru Octavian și pentru comiterea infracţiunilor de luare de mită și primire de foloase necuvenite, precum și stabilirea în cazul tuturor celor trei inculpați a unor pedepse orientate spre maximul special prevăzut de lege, a căror mod de executare să fie conforme prevederilor art.52 și 72 Cod penal.

Inculpata S. , a criticat hotărârea primei instanțe cu privire la greșita condamnare pentru cele patru infracţiuni și anume abuz în serviciu contra intereselor publice prevăzută de art.248 Cod penal, fals intelectual prevăzut de art.289 alin.1 Cod penal, uz de fals prevăzută de art.291 teza 1 Cod penal și fals material în înscrișuri oficiale prevăzută de art.288 alin.2 Cod penal.

A susținut că deși a recunoscut faptele săvârșite, consideră că nu sunt întrunită elementele constitutive ale acestora și singura faptă ce ar putea fi reținută în sarcina sa este aceea de fals în înscrișuri sub semnatură privată.

A arătat că în ceea ce priveşte infracţiunile de abuz în serviciu (art.248 Cod penal), fals intelectual (art.289 Cod penal) și fals material în înscrișuri oficiale în formă agravantă (art.288 alin.2 Cod penal), acestea includ în conținutul constitutiv, cerința ca fapta ce constituie elementul material al infracţiunii să fie săvârșită de către un funcționar public, respectiv de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

Întrucât, în cauză nu s-a putut stabili care este sfera atribuțiilor de serviciu, nu se poate reține că ar fi săvârșit infracţiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, în condițiile în care art.248 Cod penal, prevede că se încadrează în

textul de lege numai „fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos”.

Pentru același considerente, a arătat că nu se poate reține în sarcina sa, nici săvârșirea infracțiunii de fals intelectual (art.289 Cod penal) cu privire la care legiuitorul a impus aceeași cerință ca „falsificarea unui înscris oficial, cu prilejul întocmirii acestuia” să fie realizată de „un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu” și cu atât mai puțin, infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale în forma agravantă prevăzută de art.288 alin.2 Cod penal – „falsul săvârșit de un funcționar în exercițiul atribuțiilor de serviciu”.

Raportat la cele susținute mai sus, a invocat adresa nr.2223 din 7 iunie 2004 a Administrației Piețelor, în care se arată că nici unul dintre salariații acestei instituții nu are statutul de funcționar public, în accepțiunea Legii nr.188/1999.

A mai precizat că în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, instanța de fond a înlăturat în mod nejustificat apărările sale care au vizat faptul că, aceasta fiind o infracțiune de rezultat, lipsa urmărilor prevăzute de lege face să nu fie întrunit unul din elementele constitutive ale infracțiunii, aceasta în condițiile în care Administrația Piețelor a precizat faptul că nu se mai constituie parte civilă, întrucât nu i s-a cauzat vreun prejudiciu în raport cu faptele săvârșite de inculpați.

Referitor la infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale, a arătat că incadrarea juridică corectă ar fi fost în art.288 alin.1 Cod penal, dar, chiar și cu privire la aceasta, nu sunt întruite elementele constitutive ale infracțiunii.

Față de cerința impusă de textul de lege și întrucât factura fiscală emana de la S.C. P. S.A., care nu era o unitate dintre cele prevăzute de art.145 Cod penal, încadrarea juridică legală ar fi fost aceea prevăzută de art.290 Cod penal, dar și aceasta a fost săvârșită fără intenție, motiv pentru care a solicitat achitarea în conformitate cu art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală.

Inculpatul T a criticat hotărârea primei instanțe, pentru greșita condamnare pentru cele două infracțiuni, respectiv complicitate la abuz în serviciu prevăzută de art.26 cu referire la art.248 Cod penal și fals în acte sub semnătură privată, prevăzută de art.290 Cod penal.

A susținut că documentele în discuție au caracter civil și nu sunt îndeplinite condițiile cerute de text pentru a fi reținute astfel de infracțiuni – din următoarele considerente:

-cele două investiții au fost executate de societatea unde lucrează, respectiv de către S.C. P. S.A. Focșani, pe baza contractului care, din punct de vedere civil produce efecte, obligațiile părților contractuale fiind bine precizate în acesta;

-nu s-a făcut nici un fals în întocmirea contractului de antrepriză, iar procesul-verbal de preluare în custodie a materialelor necesare pentru executarea lucrărilor este legal, pentru că aparțineau Administrației Piețelor Focșani și nu S.C. P. S.A.;

-în dreptul civil, orice contract este valabil din momentul în care părțile și-au dat consimțământul.

Raportat la cele de mai sus, a precizat că în momentul încheierii contractului de investiții care este legal din punct de vedere civil, produsele (materialele de construcție) au devenit proprietatea Administrației Piețelor, motiv pentru care coinculpatul G – directorul acesteia – nu putea să nu întocmească procesul-verbal de predare în custodia executantului S.C. P. S.A., aceste bunuri.

A mai susținut că societatea respectivă, reprezentată de el, era obligată să știe din ce sume achită Administrația Piețelor, avansul pentru lucrările de investiții contractate cu aceasta, iar în cauză nu s-a creat nici un prejudiciu și nici nu s-a tulburat bunul mers al investiției beneficiare.

În concluzie, a solicitat achitarea pentru cele două infracțiuni, deoarece faptele nu există.

Inculpatul G a criticat hotărârea pronunțată de Tribunalul Neamț, pentru nelegalitate și netemeinicie, întrucât s-a dispus condamnarea sa pentru trei infracțiuni, respectiv abuz în serviciu prevăzută de art.248 Cod penal, fals intelectual prevăzută de art.289 Cod penal și uz de fals, prevăzută de art.291 Cod penal, pentru următoarele considerente:

-nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.248 Cod penal, respectiv nu s-a produs o tulburare însemnată a bunului mers al activității unității sau o pagubă în patrimoniul acesteia, împrejurare confirmată de Administrația Piețelor, de neconstituire ca parte civilă în această cauză;

-din întregul material probator, nu rezultă întocmirea în fals a contractului de realizare a investițiilor „raion cosmetice” și „magazin economat”, nici procesul-verbal de predare în custodia S.C. P. S.A. Focșani a unor materiale de construcții și nici nu a semnat în fals ordinul de plată către Trezoreria Focșani.

Totodată, a susținut că nu a uzat în fals de documentele sus-menționate cu ocazia controlului efectuat de Camera de Conturi Focșani.

A solicitat ca în urma admiterii apelului, să se dispună achitarea sa pentru toate faptele deduse judecății cu precizarea că, în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art.248 Cod penal, nu și-a îndeplinit în mod defectuos sarcinile de serviciu și nici nu a cauzat o tulburare însemnată bunului mers al activității unității sau o pagubă, depunând în acest sens o adresă din partea Administrației Piețelor Focșani, din care rezultă rezultatele financiare bune obținute în perioada în care a coordonat activitatea.

În ceea ce privește infracțiunile de fals și uz de fals, a precizat că toate documentele întocmite au corespuns în mod obiectiv situației de fapt și au suprimat realitatea în legătură cu lucrările de investiții, care în prezent sunt finalizate și amortizate.

Curtea de Apel Bacău prin decizia nr.287 din 28 septembrie 2004 a respins, ca nefondate apelurile declarate atât de parchet cât și de inculpați.

Împotriva deciziei pronunțate de instanța de control judiciar au declarat recurs Parchetul Național Anticorupție - Serviciul Teritorial Bacău invocând nelegalitatea și nelemeinicia deciziei invocându-se cazurile de casare prevăzute de art.385⁹ alin.1 pct.14, 17¹ și 385¹⁵ pct.2 din Codul de procedură penală.

S-a motivat că sunt probe suficiente și concludente care să stabilească fără echivoc și vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor de luare de mită și primire de foloase necuvenite precum și stabilirea unor pedepse orientate spre maximul special al acestora pentru cei trei inculpați.

Inculpatul T a solicitat casarea hotărârile și în rejudicare achitarea sa potrivit art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală pentru complicitate la abuz în serviciu și fals în acte sub semnătură privată susținând că instanțele nu s-au pronunțat cu privire la probele administrative în cauză și nici asupra cererilor esențiale cerute; interpretând greșit probele s-a dispus condamnarea deși

nu erau întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor (intenție, raport de cauzalitate, prejudiciu).

Inculpata S a cerut casarea hotărârilor și în rejudicare achitarea sa potrivit art.11 pct.2 lit.a raportat la art.20 lit.d din Codul de procedură penală pentru infracțiunea prevăzută de art.248, 288 și 289 din Codul penal, lipsind vinovăția ca element constitutiv al infracțiunii. Apreciază totodată că, ar putea fi angajată doar răspunderea penală privind fals în inscrișuri sub semnătură privată.

Inculpatul G a cerut admiterea recursului, casarea hotărârilor și în rejudicare cauzei achitarea sa în temeiul dispozițiilor art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, susținând că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, iar pentru infracțiunile de fals și uz de fals că acestea nu există.

În susținerea recursurilor s-au dezvoltat oral motivele scrise depuse în dosar.

Totodată inculpații au solicitat respingerea, ca nefondat a recursului declarat de Parchetul Național Anticorupție.

Curtea va admite recursul declarat de Parchetul Național Anticorupție și va respinge recursurile declarate de inculpați pentru următoarele considerente:

Din expunerea pe larg a situației de fapt rezultă că utilizatorii spațiilor comerciale din Piața Moldova Focșani au luat la cunoștință de inițiativa directorului de la accea dată inculpatul G , de a îmbunătăți activitatea din piețe sub aspectul sectorizării spațiilor comerciale pe destinații, a regimului de utilizare și periodicității organizării licitațiilor, inițiativă percepță de toți agenții economici în sensul reducerii numărului de tarabe, reducerea volumului de activitate sau, ca pierderea spațiilor comerciale adjudecate prin licitații.

Pe de altă parte s-au adăugat și dispozițiile Legii nr.49/103/2002 – care reglementă problema sectorizării pieței – potrivit căruia urma să se delimitizeze modul de comercializare a produselor alimentare de cele nealimentare cât și faptul că inculpatul G nu le-a adus la cunoștință faptul că printr-o nouă hotărâre din 7 noiembrie 2002 s-a prorogat temeiul de aplicare a Legii 49/103/2002 până la 31 martie 2003 precum și Hotărârea nr.269 din 26 noiembrie 2002 a Consiliului Local al municipiului Focșani prin care s-a aprobat licitația spațiilor comerciale fiind stabilită data de 10 decembrie 2002.

Aceste condiții care au fost de natură a crea o stare de temere și nesiguranță, ceea ce au determinat ca mulți dintre acești agenți economici (respectiv C , P , P , T , P) să

strângă sumă de 1.000 dolari SUA pentru obținerea de noi contracte de licitație pe vechile amplasamente comerciale – unde deja aceștia efectuaseră îmbunătățiri.

Or, pe tot parcursul procesului penal cei opt martori și-au menținut depozitările în sensul celor arătate precizând că sumele de bani au fost emise, reprezentând pe plan subiectiv tocmai motivația celor arătate mai sus.

Astfel, referitor la săvârșirea infracțiunii de luare de mită de către inculpatul G în formă continuată, prin primirea din luna iunie 2002 a sumei de 1.000 dolari S.U.A. de la 8 comercianți, pentru obținerea de noi contracte de licitație din iunie 2002 pe vechile amplasamente comerciale (aspect esențial ținând seama de faptul că aceștia efectuaseră îmbunătățiri și urmau să le piardă) situație coroborată cu depozitările martorilor (ce au strâns suma respectivă) atestă indubitabil că s-au dat sume de bani diferite, martorei C.

, care personal, a remis plicul inculpatului, în biroul acestuia.

Trebuie precizat și faptul că, această martoră a fost însoțită de martorul T (care a rămas la ușă) dar care cunoștea motivul deplasării la directorul Administrației Piețelor.

Ca o consecință a acestui fapt, inculpatul de altfel, a două zi a înlocuit afișul cu alt afiș ce păstra vechea reorganizare, cei vizăți rămânând pe același amplasament, situație ce confirmă fără echivoc săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

De asemenea, din probele administrate rezultă că drept mulțumire, pentru faptul că și-au menținut spațiile comerciale după licitație, inculpatul a primit suma de 11 milioane lei, activitate infracțională probată prin depozitările martorilor implicați conform declarațiilor de la filele 54-87 dosar urmărire penală și pe parcursul cercetării judecătoarești (filele 144, 142; 171-176 și 274).

Or, în acest context este de netăgăduit că inculpatul în calitatea sa oficială în baza unei rezoluții unice a primit diferite sume de bani pentru efectuarea unor acte ce intrau în competența sa de serviciu, acte prin care a favorizat ilicit pe mai mulți comercianți din Piața Moldova – Focșani, săvârșind

infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 din Codul penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal și de primire de foloase necuvenite prevăzută de art.256 alin.1 din Codul penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.40 alin.2 din Codul penal.

Referitor la recursurile declarate de inculpați, acestea sunt nefondate și urmează a fi respinse pentru următoarele considerente:

Din expunerea pe larg a situației de fapt rezultă că instanțele au stabilit o situație de fapt corectă, dând încadrarea juridică a faptelor în raport cu contribuția fiecărui corect să reținut că, prin activitatea infracțională a inculpaților G

și S a produs o tulburare însemnată bunului mers al activității unității creându-se prejudiciul arătat prin încălcarea prevederilor O.G. 60/2001 privind achizițiile publice, prin plata în avans a inculpatului P

(administratorul S.C. P. S.A. Focșani) a sumei de 100 milioane lei iar ulterior a sumei de 60 milioane lei sumă colectată de la un număr de 7 comercianți în contul chiricii viitoare.

Totodată a fost acceptată diminuarea debitelor de la 8 agenți economici cu suma de 12.628.000 lei, sumă cu care a fost sponsorizată Clubul Sportiv „U” Focșani.

Astfel că apărarea inculpaților care vizează nevinovăția este neîntemeiată și va fi înălțurată.

Nici apărarea privind inexistența infracțiunii de fals intelectual și uz de fals, nu poate fi primită, atât timp cât, aşa cum s-a dovedit contractul pentru executarea lucrărilor s-a încheiat după începerea efectivă a lucrărilor, respectiv ianuarie 2003, intocmindu-se fictiv procesul-verbal de custodie, nedatat și potrivit căruia Administrația Piețelor lasă Societății P S.A. Focșani, materiale în valoare de 107.395.953 lei ce urmau să fie folosite pentru executarea lucrării.

Totodată, aşa cum s-a reținut, actele false au fost intocmite, potrivit normelor de serviciu și în exercitarea acestora, deci cu bună știință.

În acest sens, se mai reține că inculpata S a înregistrat în evidențele contabile ale unității la mențiunea „raion cosmetice”, „boxe de carne” în lista investițiilor pe anul 2003, fapt ce a determinat Trezoreria Focșani să facă plata către S.C. P S.A.

Or, în raport de toate aceste considerente, Curtea constată criticile formulate de inculpați, ca neîntemeiate.

Drept urmare, Curtea apreciază a dispune potrivit dispozitivului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursul declarat de Parchetul Național Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău împotriva deciziei penale nr.287 din 22 septembrie 2004 a Curții de Apel Bacău.

Casează, în parte, decizia atacată și sentința penală nr.64 din 28 aprilie 2004 a Tribunalului Neamț, numai în ceea ce privește latura penală a cauzei și numai în ceea ce îl privește pe inculpatul G și în rejudicare:

Înlătură din sentința penală recurată dispoziția privind achitarea inculpatului în temeiul art.11 pct.2 lit.a, raportat la art.10 lit.a din Codul de procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunilor de: luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 (pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție), cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal și primire de foloase necuvenite, prevăzută de art.256 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

Descontează pedeapsa rezultantă de 1 an, 1 lună și 14 zile închisoare aplicată inculpatului prin sentința recurată în pedepsele componente de:

-1 an, o lună și 14 zile închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art.248 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal;

-8 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art.289 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal;

-6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art.291 teza I din Codul penal.

Condamnă pe inculpatul G pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254

alin.1 Cod penal, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, cu înlăturarea prevederilor art.41 alin.2 Cod penal la o pedeapsă de **3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c din Codul penal, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei principale.**

Condamnă pe același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de primire de foloase necuvenite în formă continuată prevăzută de art.256 alin.1 din Codul penal, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea **art.41 alin.2 din Codul penal, la pedeapsa de 2 ani închisoare.**

În baza art.33 lit.a din Codul penal, raportat la art.34 alin.1 lit.b din Codul penal conțopește pedepsele de mai sus și dispune ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de **3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c din Codul penal, pe o durată de 2 ani, sporită la 4 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c din Codul penal, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.**

Aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 din Codul penal, pe durata și în condițiile art.71 din Codul penal.

Înlătură din sentință recurată, dispoziția privind constatarea ca executată în întregime a pedepsei aplicate inculpatului.

În baza art.88 din Codul penal deduce din pedeapsa aplicată inculpatului, perioada arestării preventive de la 15 martie 2003 la 28 aprilie 2004, respectiv 1 an o lună și 14 zile.

În baza art.254 alin.3 din Codul penal, raportat la art.19 din Legea nr.78/2000 confiscă de la inculpatul G
în folosul statului, suma de 1.000 \$.

În baza art.256 alin.2 din Codul penal, raportat la art.19 din Legea nr.78/2000 confiscă de la același inculpat, în folosul statului, sumele de 1.000 \$ și 11.000.000 lei.

Menține celealte dispoziții ale hotărârilor recurate.

Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de inculpații G , T și S

împotriva deciziei penale nr.287 din 22 septembrie 2004 a Curții de Apel Bacău.

Obligă pe recurenții inculpați la câte 1.000.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, în recurs.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 1 iunie 2005.

LumeaJustitiei.ro